

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 30 januari 1905, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894.

Genom en den 16 december nästlidet år aflåten proposition, n:o 2, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894.

Härigenom förordnas, att 3 § i lagen angående jordfästning den 25 maj 1894 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Jordfästning skall äga rum i den församling, där dödsfallet timat; dock må den kunna förrättas i annan församling, om vederbörande det åstunda.

Jordfästning verkställes å församlingens kyrkogård eller annan begravningsplats eller ock å rum, som församlingen för jordfästning anvisat. I kyrka må dock endast sådan jordfästning, hvarom i 4 § sägs, äga rum.

Huruvida den, som affidit i fängelse, å sjukhus eller å annat därmed jämförligt ställe, må därstädes kunna jordfästas, ankommer på Konungens pröfning.

Förevarande proposition är föranledd af en kyrkomötets skrifvelse till Konungen den 10 oktober 1903, däri kyrkomötet med anledning af en vid kyrkomötet väckt motion anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes vidtaga erforderliga åtgärder, för att första punkten af 3 § uti ifrågavarande lag måtte erhålla den genom propositionen föreslagna, af kyrkomötet för dess del godkända lydelsen.

Första punkten af nämnda paragraf har för närvarande följande lydelse: »Jordfästning skall äga rum i den församling, där dödsfallet timat; dock må, då lik skall begravas i annan församling, jordfästningen kunna förrättas i denna församling, om vederbörande det åstunda.»

I kyrkomötets ofvanberörda skrifvelse anföres bland annat, hurusom genom paragrafens nuvarande lydelse möjligheten att anordna en afliden persons jordfästning i annan församling än den, där dödsfallet timat, eller där liket skall begravas, är utesluten, så att äfven den aflidnes anhöriga sakna bestämmanderätt i denna fråga; och har kyrkomötet, då giltiga skäl för en sådan inskränkning i vederbörandes rättigheter icke syntes föreligga, samt fall förekommit och fortfarande torde kunna inträffa, då anledning förefunnes att förrätta jordfästningen inom annan församling än den, där dödsfallet skett eller där den döde skall begravas, ansett en lagändring uti ifrågavarande afseende påkallad.

Utskottet, som delar denna uppfattning, har vid granskning af det i propositionen innefattade lagförslag ej funnit anledning till någon erinran, och hemställer utskottet alltså,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 januari 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.
